

Åpent brev til alle VulcanRiders i Norge og Sverige

Hei Vulcanriders, treffdeltagere og arrangører på VIG.

Det er nå en uke siden treffet VIG. Vulcans i Grenseland gikk av stabelen. Jeg går fortsatt rundt i en form for antiklimaks etter denne helgen.

Hvis dere har noen minutter til overs så skal dere få en liten historie.

For snart tre år siden kjøpte jeg min Vulcan 800 classic. En drøm hadde gått i oppfyllelse jeg var endelig på to hjul igjen etter 14 lange år som bilist. Det å kjøre mc har alltid vært livet for meg, men jeg fant ut at det å kjøre rundt helt på egenhånd ikke var slik jeg hadde husket det fra min ungdom, men da var vi 4-5 stk som ofte kjørte sammen, for det er jo det som er gøy. Det hele begrenset seg til kjøring i distriktet, hente barn på skolen, en og annen kveldstur til byen.

Da jeg fant STK- mc på nettet, (SøndagsTurKlubben) fikk kjøringen litt mer mening, men siden jeg jobber turnus som vekter har jeg kun mulighet til å kjøre annenhver uke. For ca ett år siden ba lederen i stk-mc meg om å møte på Høk kro for å treffe Tove og Øystein, der de presenterte vulcanriders, jeg syntes det virket ok med en merkeklubb, så jeg meldte meg inn i Vulcanriders. Men alle treff og møter lå for langt unna til at jeg kunne engasjere meg mer i klubben. Det ble til at jeg kjørte mindre og mindre. Jeg ble mer og mer å bli sikker på at det var et riktig valg å selge sykkelen.

Da var det jeg fikk en e-post fra Sigmund Rysst (RA) Det skulle være treff i Fredrikstad, Dette skal jeg være med på, for det er innenfor hva min vonde rygg og dovne fingrer kunne klare.

En uke før treffet blir jeg kontaktet av Leif- Rune (DA), han lurte på om jeg kan legge opp en rute for Lørdagens utflukt, noe jeg med en gang sa ja til, for jeg var jo den som var lokalkjent.

Dagen kom da jeg og min sønn Martin skulle dra på vår første mc-treff, jeg må innrømme at jeg var en smule skeptisk, jeg kjente jo ingen.

Da vi nærmet oss Kongsten camping så vi et stort vulcanflagg ved innkjøringen, vi kjører den merkede veien mot et stort skilt med samme logo som flagget, i det vi runder toppen ser vi campen, wow dette var stil sa jeg til Martin, men han var helt stum.

Det som nå skjedde var jeg helt uforberedt på, de som satt på benkene reiste seg med armene i været, og hilste oss velkommen, og for en gangs skyld mistet jeg også talens gave.

Du snakker om mottagelse.

Det stoppet ikke med det, vi ble bedt på frokost og kaffe. Makan !!!!

Senere på dagen ble det disket opp med grillede burgere med alt tilbehør.

Det å gå i detaljer på alt som skjedde vil ta alt for lang tid, men jeg vil ta frem noe som har gjort inntrykk på oss.

Fredagskvelden sammen med alle frammøtte vulcanriders.

Lørdagens tur til min hjemby Halden, der jeg og Martin fikk være Road Captain

Den følelsen det var å få lede en kortesje på 20-25 bikes gjennom og rundt i sin egen by kan ikke beskrives med ord.

Lørdagens middag var en (høydare)

Lasse Lehnn (President) (Plutten) sitt innslag som standup var helt knall bra.

Festen senere på lørdagen tok bare aldri slutt. Bare glade mennesker, ingen sure miner.

Det var Rock`n roll helt til sola stod opp.

Søndagen fikk en noe stille start for enkelte, Skal ikke nevne navn.

Det å rive telt, å pakke utstyr tok lang tid, verken jeg eller Martin ville reise.

Etter mange faste håndtrykk og gode klemmer var vi kommet til avskjeden,

Det samme skjedde når reiste, masse mennesker som stod på rekke og vinket .

En stor takk til dere i styringsgruppa, jobben dere har lagt ned i dette står det virkelig respekt av. Det var tydelig å se at ting var godt planlagt.

Etter alt dette er jeg ikke lenger i tvil,

Jeg er Vulcanrider forever

Sykkelen selges ei.

Til dere andre som ikke hadde anledning til å komme, eller aldri har vært på treff tidligere, som kanskje er skeptiske til MC treff, vil jeg bare si èn ting.

Har du mulighet, så reis. Dette er noe du *ikke* vil gå glipp av igjen.

VulcanRiders treff er ikke som andre. Her er det stil.

Mvh

Martin og Harald Sagholen # 3567